

Full diocesà

4 d'octubre del 2020

p4 — Nou recurs de difusió basat en la relació entre el cristianisme i l'art

p6 — Mesures per a la represa de la catequesi (SIC)

Com ens en sortirem d'aquesta crisi? Junts

El papa Francesc en l'audiència general del proppassat 23 de setembre es va referir a la importància de la participació activa de tots els ciutadans en la superació de l'actual crisi sanitària i al mateix temps social, econòmica i política. «Cada un de nosaltres és cridat a assumir la seva part de responsabilitat.» En la catequesi de l'audiència general realitzada al pati de Sant Damas al Vaticà, Francesc es va referir al tema de com ens en sortirem d'aquesta crisi. En una catequesi anterior va parlar de la solidaritat com un element important per a afrontar aquest moment de dificultat. El Sant Pare afirmà: «No hi ha veritable solidaritat sense participació social, sense la contribució dels cossos intermedis: de les famílies, de les associacions, de les cooperatives, de les petites empreses, de la societat civil.»

«Hem de respondre no sols com a individus, sinó també a partir del nostre grup de pertinença, del paper que tenim en la societat, dels nostres principis i, si som creients, de la

fe en Déu.» No obstant això, va fer notar que «sovint moltes persones no poden participar en la reconstrucció del bé comú perquè són marginades, excloses o ignorades; certs grups socials no aconsegueixen de contribuir-hi perquè estan ofegats econòmicament o políticament».

El pontífex insistí: «Se senten més les grans companyies financeres que no pas la gent o aquells que mouen l'economia real. S'escolten més les companyies multinacionals que els moviments socials. Així no permetem a les persones que siguin protagonistes del propi rescat.»

El Papa valorà l'actitud de reconèixer mitjançant aplaudiments el treball i lliurament del personal sanitari, però insistí: «Estenem aquest aplaudiment a cada membre del cos social, per la seva valuosa contribució, per petita que sigui. Aplaudim la gent gran, els infants, les persones amb discapacitat, els treballadors, tots aquells que es posen al servei dels altres. Però no ens aturem només en l'aplaudiment!»

«Els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien»

Diumenge XXVII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dóna raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja. La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits. (5,1-7)

Salm responsorial

La vinya del Senyor és el poble d'Israel.
[79]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres. (4,6-9)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construï una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de

la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar; a un altre, el van matar; a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: "Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat." I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.» Jesús els diu: «No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: "La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen"? Per això us dic que el regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.» (21,33-43)

«La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit»

No decebre Déu

Joan Mir Tubau, prev.

Els textos d'Isaïes i l'Evangeli són molt semblants, però l'accent del missatge és diferent. Isaïes se centra en la vinya (el poble d'Israel). Aquest poble té un mala peça al teler: en comptes de donar bon raïm, com s'esperava, dona raïms agres. Déu s'hi ha fet tant com ha pogut, però no ha estat correspost. Déu està decebut: «n'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits».

A les imatges que conté la paràbola de l'Evangeli se'ls ha posat rostre: el propietari (Déu), la vinya (el poble d'Israel), els vinyaters (els dirigents religiosos), els enviats (els profetes) i el fill (Jesús). La paràbola és una crítica dura i directa als vinyaters cruels que maten el fill de l'amo per apoderar-se de la vinya. Déu respon a la maldat d'aquests vinyaters recordant que Jesús és el cim del projecte de Déu sobre la humanitat: la pedra que «corona l'edifici». I, alhora, fent una advertència: el Regne de Déu serà donat a un poble que el «farà fructificar». I aquest poble és l'Església de Jesús.

Dues conseqüències: els dirigents del Poble de Déu són únicament servidors, no amos; no poden confondre els seus propis interessos amb la voluntat de Déu. I l'Església ha de tenir com a preocupació primera no l'autoconservació sinó la fidelitat al seu Senyor i a la missió encomanada: transformar el món en família de Déu. Es tracta de no decebre Déu, altrament la vinya no té futur: els ramats la brostegeran, el bestiar la trepitjarà, quedarà abandonada...

La imatge

La mort del fill causa una pena gran. El dol inclou si s'ha fet tot el possible perquè no es produís, o bé si hi ha algun motiu que la converteixi en heroica...

El propietari de la vinya es presta a enviar el fill als vinyaters revolucionats; pensa que li respectaran el fill. I el fill hi va en obediència al pare. La salvació, també la de Déu, arriba per la donació del Fill.

Els vinyaters homicides (1790). Jan Luyken

Agenda

Lit. hores: Setmana III

5 dilluns

—Tèmpores d'acció de gràcies i de petició
—Santa Faustina Kowalska
—Sant Froilà
Dt 8,7-18/1Cr 29/2Co 5,17-21/Mt 7,7-11

6 dimarts

—Sant Bru
—Sant Marcel màrtir
Ga 1,13-24/Salm 138/Lc 10,38-42

7 dimecres

—La Mare de Déu del Roser
Ga 2,1-2.7-14/Salm 116/Lc 11,1-4

8 dijous

—Sant Simeó
—Sant Nèstor
—Santa Tais
Ga 3,1-5/Lc 1/Lc 11,5-13

9 divendres

—Sts. Abraham i Sara
—Sant Dionís
—Sant Joan Leonardi
Ga 3,7-14/Salm 110/Lc 11,15-26

10 dissabte

—Sant Tomàs de Villanueva
Ga 3,22-29/Salm 104/Lc 11,27-28

11 diumenge XXIX de durant l'any / Cicle A

—La Mare de Déu del Remei
—Sant Joan XXIII
Is 25,6-9/Salm 22/FI 4,12-14.19-20/Mt 22,1-14

Nou recurs de difusió basat en la relació entre el cristianisme i l'art

Museu Diocesà i Comarcal de Solsona

El 5 de setembre va tenir lloc la presentació de la «Guia per a una visita pastoral al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona». Tenint en compte que en les actuals circumstàncies l'aforament al museu es troba limitat i que la demanda va superar aquest aforament, es va optar per realitzar la presentació d'aquest nou recurs i la visita guiada posterior en dues visites diferents. El públic assistent va gaudir de les explicacions que realitzà Elisenda Almirall, tècnica del departament de Patrimoni del bisbat de Sant Feliu de Llobregat i autora dels continguts, la qual va dur a terme aquestes visites. La guia, ja disponible a la recepció del museu, permet una visita autònoma a una acurada selecció d'obres i pretén de ser una nova porta dins l'obertura del centre complint l'objectiu de la institució de fomentar els valors socials, culturals i espirituals que encarnen els béns patrimonials que custodia. Els grups interessats en les visites guiades d'aquest nou recurs de difusió poden contactar directament amb el museu esmentat.

Testimoni vocacional

Gabriel Sanabria i Paniello, de Berga

Em dic Gabriel, tinc disset anys, vinc de Berga i per entrar al Seminari de Solsona he deixat els meus magnífics pares, els meus cinc germans i la meva germana. Comparteix amb vosaltres, a través d'aquestes paraules, les raons i motivacions de la meva entrada al seminari aquest setembre del 2020, any tan sorprenent per a tots i especialment per a mi. Amb aquest petit escrit intento explicar quelcom tan difícil com la meva vocació al sacerdoti.

La meva vocació va començar quan era petitet, dins l'amor de la meva família cristiana, especialment el meu pare i la meva mare. Ells van saber perfectament ensenyar-me a gaudir de les coses de Déu i, al mateix temps, em van ajudar a apartar-me de les maldats i temptacions del nostre temps.

Jo pensava a ser policia, astronauta o futbolista. Sempre havia volgut fer alguna cosa gran per la meva pàtria, per

Crist Jesús i per la seva Església. Aquesta era la meva oració diària al Senyor en la meva infància i adolescència.

A quinze anys, fent uns exercicis espirituals, vaig sentir per primera vegada l'amor infinit de Déu. Vaig sortir dels exercicis amb la idea de ser sacerdot, però en plena adolescència no va ser fàcil mantenir aquesta idea. Dubtava, no sabia si vertaderament aquesta era la voluntat de Déu. Aquest estiu, en canvi, fent una estona d'adoració al Tibidabo, acompanyat del meu avi, el meu cosí i el meu germà, vaig escoltar de nou la crida al sacerdoti i en la missa de l'endemà vaig donar el meu Sí al Senyor.

Per suposat, tot això no hauria estat possible sense tots els qui demaneu cada dia al Senyor santes vocacions per al nostre seminari diocesà. I jo, ara, agraït, resaré per cadascun de vosaltres. Això és el millor que m'ha passat en la vida i soc feliç.

Festa de Sant Sebastià, al Talladell

Josep Castellà / Foto: Francesc Gasull

Un any més, la població lleidatana del Talladell renovà la tradició centenària de la festa de Sant Sebastià, que sempre se celebra coincidint amb el tercer dissabte de setembre en honor del sant màrtir. Una festa o tradició que amb l'actual Covid-19 adquireix una nova dimensió, ja que a principis del segle XIX existí una altra epidèmia com la del còlera, que assotava la gent com ara ens succeeix. Així els veïns del Talladell imploraren la intercessió de sant Sebastià perquè els deslliurés d'aquella pesta. Des d'aleshores la població ha dedicat dues vegades l'any a venerar al sant: el 20 de gener i el tercer dissabte de se-

tembre. Una festa votada de poble, en la qual els talladellencs ho celebren amb una gran devoció, i també el fills de fora vila que esperen la data per retrobar-se amb les seves arrels. D'aquesta manera es féu una celebració força reeixida, encara que limitada només a l'acte religiós a l'interior de l'església parroquial, amb la presència al presbiteri de la relíquia del sant. La solemne eucaristia fou presidida pel pare carmelita Manel Bonilla, prior del santuari del Carme de Tàrraga, acompanyat per Mn. Josep M. Vilaseca, Mn. Marià Canal, Mn. Joan Viladot, Mn. Antoni Bordes i Mn. Josep Camprubí.

Mn. Marc Majà i Guiu, nomenat vicari general

El senyor bisbe ha nomenat Mn. Marc Majà i Guiu com a nou vicari general de la diòcesi. Mn. Majà va néixer a Miralcamp el dia 11 de desembre de 1981 i fou ordenat prevere a la catedral de Solsona el 30 de desembre del 2007. Ha servit les parròquies de Súria i agrupades i Berga i agrupades.

Recordem que Mn. Marc Majà, essent ara el rector del Seminari Major, ha quedat alliberat de tasques parroquials i, per això i altres motius, el bisbe ho ha aprofitat per a nomenar-lo vicari general.

El prelat agraeix a l'anterior vicari general, Mn. Josep M. Vilaseca, la tasca i el servei que ha fet durant quatre anys i també manifesta la gratitud a Mn. Marc Majà per la seva disponibilitat. El nou vicari general assumirà també altres tasques diocesanes. Informa: Redacció.

Mesures per a la represa de la catequesi

Redacció

El Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i Balears (SIC) continua apostant per una catequesi presencial i comunitària per al procés d'iniciació cristiana d'infants, adolescents i joves (0-16 anys) i adults, salvaguardant sempre les mesures de prevenció i higiene. La catequesi, afirmen, és un servei de la comunitat parroquial equiparable a les activitats educatives de caire social i de lleure, no una activitat extraescolar.

Per aquest motiu proposen algunes mesures per a curs vinent que caldrà adaptar a cada realitat i que estaran subjectes als canvis que l'actualitat sanitària vagi exigint.

També insisteixen en la importància de l'ús de les noves tecnologies digitals per a complementar la catequesi o realitzar-la en les situacions en les quals no sigui possible fer-la en la comunitat parroquial.

Es recomana de començar la catequesi després de la festivitat del Pilar perquè hi hagi més marge de temps per a valorar els protocols escolars. Aquest temps previ s'aprofitarà per a les reunions de catequistes, les trobades amb pares i mares o bé les inscripcions, que es recoman SW fer-les utilitzant mitjans digitals (el model es pot trobar al web sic-catequesi.cat/recursos).

Com a mesures de seguretat caldrà portar mascareta, rentar-se les mans abans i després de la sessió, mantenir la distància mínima de seguretat, desinfectar les superfícies i garantir la ventilació dels espais. L'entrada i la sortida es pot fer esglaonada per grups, que es recomana que sempre siguin els mateixos.

En l'aspecte higiènic també és imprescindible que els alumnes portin el seu material i no el comparteixin; en cas contrari caldria desinfectar-lo.

Des del SIC també plantegen altres escenaris, com en cas de confinament o una catequesi semipresencial, i apelen a la responsabilitat i col·laboració dels pares, com a primers educadors en la fe dels seus fills, amb els rectors i l'equip de catequistes.

► La prioritat continua essent la catequesi presencial, però oberta a l'ús de les noves tecnologies i a escenaris semipresencials

Commoció per la mort d'un sacerdot a Itàlia

Redacció

Es tracta de Roberto Malgesini, de cinquanta-un anys d'edat, el cos del qual fou trobat a les set del matí del dimarts 15 de setembre en una plaça del centre de la ciutat llombarda de Como i que presentava diverses punyalades. Segons algunes fonts, l'autor del delicte és un home sense llar d'origen estranger amb problemes psíquics, que es va lliurar immediatament després de l'assassinat. Els motius encara es desconeixen.

Roberto Malgesini era col·laborador de la comunitat pastoral Beat Scalabrini i va servir a Como San Rocco. Les cròniques d'avui ja estan plenes de detalls sobre la mort del sacerdot, «d'aquest sacerdot nostre», diu el bisbe, que expressa «dolor profund i desorientació pel que ha passat» però també «orgull», perquè Don Ro-

berto sempre ha treballat en primera línia «per donar la seva vida pels últims».

«Em va parlar de la seva activitat perquè duia a terme el seu ministeri amb alegria. Una vocació dins una vocació.»

«Un sacerdot que sempre ha estat a prop de les persones en dificultat», es continua llegint, «tímid i honest en el seu estil, mai no li va faltar el seu suport als qui va trobar en el camí, constant i sempre, al servei de tota forma de fragilitat humana.»

«Era un home i un sacerdot feliç, perquè havia descobert que una manera de seguir Jesús era trobar-lo en la seva carn viva: els pobres.» El Sant Pare el va recordar i va pregar per ell en una recent audiència.

El llibre

Recordant Pere Casaldàliga

Des de l'Editorial Claret

La llibreria Claret recomana alguns títols sobre la figura del bisbe català recentment finat:

Casaldàliga. La seva gent i les seves causes, de Joan Guerrero. Diàleg amb Pere Casaldàliga.

Un bisbe contra els murs, d'Ana Helena Tavares. Mostra la vida de Casaldàliga com a realització progressiva d'una missió que l'agafa totalment i el consagra a un projecte que ell serveix de manera radical.

Meditacions vora l'Araguaia, de Joan Soler. Recull d'alguns textos de xerrades o conferències sobre aspectes de la vida i les causes de Pere Casaldàliga.

Glossa

La catequesi: servei essencial

Xavier Novell, bisbe de Solsona

La primavera passada l'emergència sanitària provocada pel Covid-19 va suposar la suspensió de les activitats no essencials. No pocs vàrem defensar que la catequesi i moltes de les accions de l'Església són un servei essencial. El tancament de les escoles i la prudència i la responsabilitat ens van fer aturar la major part de les nostres activitats i serveis presencials. Recordo les reunions telemàtiques amb els rectors de les parròquies per fer-los costat i per veure què podíem fer per no deixar desateses les comunitats. Molts catequistes es van reinventar per continuar atenent els infants i joves de la catequesi, trucant-los i oferint-los catequesis virtuals.

Tots plegats vam descobrir com continuar aquest servei essencial, com afirma el Directori General per a la Catequesi (núm. 78). Ara, després del retorn a l'escola, també reprenem la catequesi presencial. Alguns pensen que la catequesi és una activitat extraescolar i dubten de si és prudent d'enviar-hi els seus fills. La catequesi no és una activitat extraescolar: els infants, sense l'educació de la fe, cauran en la buidor i el sense-sentit que els exposa als

depredadors d'aquest món hostil. Com sobreviuran en aquest món de canvis accelerats si no poden descobrir qui són, per a què han estat creats i quin és el camí que porta a la seva veritat, a la felicitat?

Animo els pares a apuntar llurs fills a la catequesi

Animo els pares a apuntar llurs fills a la catequesi. No tingueu por. Ens hem preparat i prendre'm les mesures de seguretat necessàries: apostarem pels petits grups i en la mesura en què es pugui els farem coincidir amb els grups estables escolars. El Secretariat de Catequesi de Catalunya (SIC) ens hi està ajudant i les parròquies ja s'han preparat.

Unit a tots els catequistes comencem un nou curs fent les coses bé i aportant als infants la intel·ligència de la fe perquè puguin entendre i viure tot allò que els desconcerta al seu voltant. Que la llum de la fe i de la vida cristiana no quedi engolida per la por. Bon inici de curs!

